

Ige:

ApCsel 18,1-11

Róm. 16,3-5 Köszöntsétek Priskát és Akvilát, akik munkatársaim a Krisztus Jézusban. Ők életémért saját fejüket kockáztatták, és nekik nem csak én vagyok hálás, hanem a pogányok valamennyi gyülekezete is. Köszöntsétek a házukban levő gyülekezetet is.

Kedves Testvérek!

1. Éreztétek-e már azt, hogy a háttérbe szorultok valaki mellett, és ez rosszul esett nektek? Szerintem erre a kérdésre mindenki igennel tud válaszolni. Én már sokszor éreztem magam így. Egy esetet hadd mondjak el: A teológián történt az egyik vizsgán. Professzorunknak az volt az egyik szokása, hogy együtt vizsgáztatta a 2., a 3., a 4. és az 5. éves hallgatókat. Persze mindenki a saját tananyagából kapott kérdéseket. Én akkor harmadéves voltam. Amikor megkaptuk a kérdéseket, volt egy kis gondolkozási idő.

A készülés közben az egyik ötödéves nem tudott valamit, és megkérdezte tőlem. Mivel tudtam a választ, megsúgtam neki. Miután mindenki elmondta a feleletét, annak az ötödévesnek jelest adott a tanár, nekem pedig csak jót. Nagyon bántott a dolog, mivel hibátlanul feleltem. A vizsga után az ötödéves megszólított és azt mondta: „te érdemelted meg a jelest, nem én”.

Szóval, kerülünk olyan helyzetbe, amikor azt látjuk, hogy valaki megelőzött minket, és ez nekünk rosszul esik.

2. Ma egy házaspárról szeretnék beszélni, folytatva a hit hétköznapi hőseiről néhány hete megkezdett sorozatunkat. Szeretnék beszélni nektek a sasról és a kis öregről. Merthogy Akvila nevének jelentése: sas. Priszka nevének jelentése öreg, tiszteletre méltó. Ennek a névnek egy becézett formája a Priscilla.

Nagyon érdekes, amit a Cselekedetek könyvében néhány szóban leír Lukács erről a házaspárról. Klaudiusz római császár Kr.u. 49-ben egy rendeletet adott ki, melyben arra kötelezi a zsidókat, hogy hagyják el Rómát, mert zavargások voltak miattuk a városban. Egy történetíró feljegyezte, hogy a zsidók a krisztuskövetőket akarták lehetetlenné tenni a császár előtt. Azonban Klaudiusznak elege lett ebből a vizzályból, és zsidókat tiltotta ki a városból.

Akvilának és Priscillának – bár keresztyének voltak, de zsidó származásuk miatt – ekkor kellett elhagyniuk a várost, a biztos megélhetésüket, és így jutottak el Korinthusba. Ott szintén sátorponyva készítőként dolgoztak. Egy évvel később Pál apostol a második missziói útja során Athénből Korinthusba érkezett. Több közös vonás is volt ebben a három emberben: mindhárman – Akvila, Priscilla és Pál apostol is – sátorponyva-készítők voltak. És mindhárman Jézus Krisztus elkötelezett követői, hívő emberek voltak. Nem lehet csodálkozni azon, hogy hamarosan találkoznak, és a házaspár otthonába fogadja az apostolt, és együtt készítettek sátorponyvákat.

Pál naponta dolgozik, szombaton pedig a zsinagógában Jézusról beszél az embereknek.

Akvila és felesége, Priscilla nem Rómából származik, hanem a Kis-ázsiai Pontusból. Érdekes ebben a történetben az is, hogy ezek az emberek több ezer kilométeres távolságot tesznek meg, hogy egyáltalán megélhetést találjanak, és közben Isten különleges találkozásokat ad számukra, mely sorsukat örökre meghatározzák. Nem lehet azt tudni, hogy ez a házaspár mikor, hol és hogyan lettek keresztyének, Krisztus követői, de az biztos, hogy Isten kegyelme csodálatosan átforgalmazta az életüket.

I. Kiderül ebből a történetből, hogy **Akvila és Priscilla Isten Szentlelke által vezethető emberek** voltak. Nem illik rájuk az a mondás, hogy a munka volt az életük. A munkát csupán a megélhe-

tés eszközének tekintették. Sokkal fontosabb volt számunkra az, hogy Isten tudja őket vezetni Szentlelke által. És Isten vezette is Akvilát és Priscillát. Pontuszból Rómába, Rómából Korinthusba, ahol megismerkednek Pállal. És az apostollal együtt Korinthusból elmennek Efézusba, ahol a házaspár házában keresztyének gyűltek össze rendszeresen. A gyülekezetnek otthont adtak házukban.

II. Bár mind a ketten érett hitű emberek voltak, mégsem ők vannak a történet középpontjában, hanem Pál apostol – legalábbis emberileg nézve. Háttérbe szorultak. Pálnak megengedték, hogy a műhelyükben dolgozzon, mégis Pál igehirdetése és személye sokkal fontosabb. Ők azonban háttérbe tudnak az evangélium hirdetése érdekében húzódní. És ez a második fontos üzenete Akvila és Priscilla életének: **Tudnak a háttérben maradni.**

III. A harmadik üzenete életüknek, hogy ők **nemcsak házastársak, de a hitben is társai egymásnak.** Isten áldása az, amikor a férj és a feleség nemcsak úgy általában hasonló gondolkodásúak, hanem Isten iránti elkötelezettségük és hitük is azonos. Csodálatos az, amikor nem egymást húzzák vissza a hitben, hanem ellenkezőleg: egymást segítik, egymásért és egymással együtt is imádkoznak.

Akvila és Priscilla ilyen pár voltak. Ugyanazon a krisztusi alapon álltak, egy volt a hitük, és egy volt a céljuk az életben: Jézus Krisztust szolgálni, akár sátorkészítés közben, akár úgy, hogy személyesen tesznek bizonyosságot Jézusról az embereknek, akár úgy, hogy a háttérben maradnak. Így tanították Apollóst Efézusban, hogy növekedhessen a hitben és az ismeretekben. De így húzódtak vissza, amikor Pál szolgálata azt követelte meg.

IV. Végül a negyedik nagyon fontos jellemvonása ennek a házaspárnak: hogy, ha kellett saját életük kockáztatásával segítettek Pálnak, hogy az evangélium ügye ne szenvedjen hátrányt. Megmentették az apostolt, hogy legyen még lehetősége sokfelé az igehirdetésére.

Önfeláldozó életüket az is nagyon jól jellemzi, hogy saját házukban megengedték a keresztyének számára, hogy istentiszteleteket tartsanak. Gondoljunk csak bele, hogy mennyire nem kis dolog idegen embereket beengedni a házukba. Sokszor csak az ajtóban szeretünk csevegni az emberekkel, de beljebb már nem mindig szívesen engedjük őket. Akvila és Priscilla pedig helyt adott a gyülekezetnek otthonában. Sok helyen ma is vannak olyan bibliakörök, melyek valakinek a házában, lakásában gyűlnek össze heti rendszerességgel.

Kedves Testvérek! Olyan jó lenne, ha mi is példát vennénk erről a régen élt házaspárról, a Sasról és a kisöregről, Akviláról és Priscilláról, akikről négyféleképpen lehetnek számunkra példák:

- 1) **Isten Szentlelke által vezethető emberek voltak.**
- 2) **Tudnak a háttérben maradni.**
- 3) **Nemcsak házastársak, de a hitben is társai egymásnak.**
- 4) **Isten iránt elkötelezett és önfeláldozó emberek voltak.**

Adja meg nekünk a mindenható Isten, hogy élhessünk mi ilyen felszabadultan a Szentlélek vezetése által; hogy tudjuk felismerni, hogy Isten hová állított be minket. És segítsen bennünket, hogy családtagjaink, gyermekeink, unokáink ne csupán rokonaink legyenek, de legyenek számunkra társak is a hitben. Legyenek olyan társak, akik szelíden nevelnek és tanítanak minket, ahogyan Akvila és Priscilla tanítják az akkorra már híres prédikátort, Apollóst. Ez a házaspár a maguk csendességében így lett Pál munkatársa nemcsak a sátorkészítésben, hanem főképpen az evangélium hirdetésében. Ámen.

Loment Péter lelkész